

På väg mot flygvraket. Jimmy Dahlström, Björn Rystedt och Peter Curwen stannar till på Ottfjällets östra topp.

Björn Rystedt kikar in i förarkabinen.

Jimmy Dahlström gillar gamla flygvrak. "Jag tror att grejen för mig är udda saker på oväntade platser", säger han.

Klockan var 15.20 när planet lyfte från marken. Knappt tre timmar senare skulle resan få ett tragiskt slut.

Det tvåsitsiga flygplanet av modell Beechcraft M23 Musketer stod startklar på flygbanan i Luleå. Ingenjör Uno Norrbom och lantbrukare Ingvar Hallerfelt gick ombord. Det var fredag, och decembermörkret hade lagt sig över staden. Fjärde advent stod för dörren.

Klockan var 15.20 när planet lyfte från marken. Knappt tre timmar senare skulle resan få ett tragiskt slut.

Tillsammans med ytterligare ett plan

skulle Uno och Ingvar flyga hem till Linköping. De skulle följa kusten söderut via Sundsvall, och ankomsttiden på Linköpings flygklubb hade beräknats till strax efter åtta på kvällen.

I trakterna av Härnösand började planet radiokompass att krångla. Uno fick kontakt med det andra planet för att meddela detta. Han rapporterade att magnetkompassen fortfarande fungerade, så de skulle kunna gå på den till Sundsvall.

De flög vidare. Men det var något som in-

te stämde. Någonstans mellan Härnösand och Sundsvall tappade de färdriktningen och svängde 90 grader västerut.

Enligt vittnen flög de bland annat över Rossön och Alsen, och vid Åreskutan tog de sikte rakt söderut. Uno var bekant med Jämtlandsfjällen, och kanske försökte han nu helt visuellt navigera sig i vintermörkret.

I Ottsjö var det stjärnklart, men det blåste kraftiga nordvästvindar. Här fanns Egon Ottehed.

Klockan hade slagit 18 när Egon hörde ett motorljud i luften och såg lanternor. Ljudet rörde sig bort över sjön. Plötsligt ökade bullret från planet av ett hastigt gaspåslag och därefter tre kraftiga dunsar mot bergväggen. Sedan tystnad.

Lördag 17 december 1966 stod det att läsa i ÖP: "Vid 11-tiden på lördagen hittades det försvunna planet av 'Spökis' Andersson. Upptäckten gjordes på västtoppen av Ottfjället. Flygarna var döda."

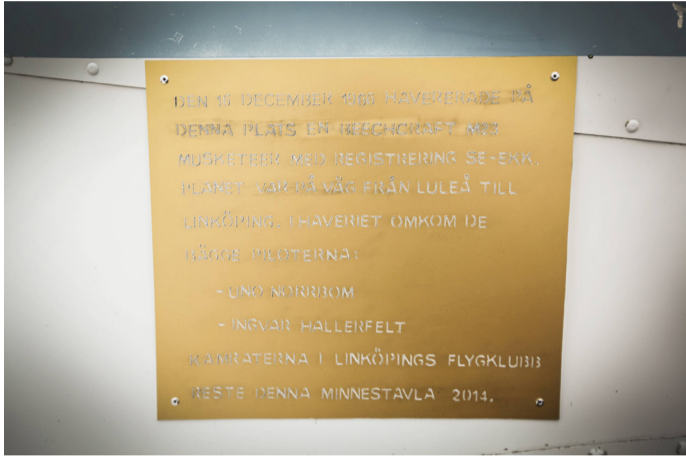
En haveriutredning tillsattes, men vad

Björn Rystedt sätter upp minnesskylden.

Peter Curwen funderar på hur det kan ha gått till när planet slog in i bergväggen.

"Den 16 december 1966 havererade på denna plats en Beechcraft M23 Musketeer med registrering SE-EKK. Planet var på väg från Luleå till Linköping. I haveriet omkom de båge piloterna: - UNO NORRBOM - INGVAR HALLERFELT. Kamraterna i Linköpings flygklubb reste denna minnestavla 2014."

Motorn ligger cirka 50 meter från flygplanskroppen.

I snart 50 år har flygplanet legat vid Ottfjällets topp. Hade piloterna varit bara 50-75 meter högre upp hade de tagit sig över fjällkammen.

som exakt orsakade dödsolyckan på Ottfjället är än i dag ett mysterium. Att de för sent upptäckt bergkammen och i ett sista desperat försök gasat för att ta sig över är en teori.

Uno återfanns cirka 15 meter från planet. Ingvar satt fast i selen i passagerarstolen. Båda hade kraftiga skallskador.

Händelsen blev en stor nyhet och för anhöriga och vänner i flygklubben i Linköping var det förstas en tragedi. Men 48 år senare

har flygkraschen i Ottfjället för de allra flesta fallit i glömska.

Men flygvraket ligger fortfarande kvar på platsen och det händer att fjällvandrare springer på det. Jimmy Dahlström, flygentusiast och Östersundsbo, är en sådan. Efter en tur till planet i våras lade han ut en bild på Facebook som upptäcktes av medlemmar i Linköpings flygklubb.

- Vi trodde faktiskt att vrakdelarna plockats ned från fjället, säger Björn Rystedt, klubbens ordförande.

Insikten att planet så många år efter olyckan finns kvar fick honom att ta beslutet att resa upp till Jämtland. 30 juli 2014 vandrade Björn tillsammans med Peter Curwen, också medlem i flygklubben, och Jimmy upp till Ottfjället. Där hedrades Uno och Ingvar med en minnesskyllt. En liten flygplansdel togs också med från fjället som ska ramas in och pryda klubbhuset i Linköping.

- Vi ska precis flytta till ett nytt klubbhus, och det är viktigt att vi inte glömmar vår

historia. Och kan vi lära oss något av miss-tagen så har de kanske inte dött förgäves, säger Björn.

Text & foto
Jens Larsson
063-161652
jens.larsson@op.se